

El Diacrític | | Actualitzat el 05/06/2020 a les 21:25

No puc respirar

«Bonic perquè, per una vegada, conflüen lluites i es reclamava obertament una independència no racista» | «Insuficient perquè es va parlar poc del noi mort. I no es va parlar gens del noi mort al Gurri que encara està desaparegut i que no, tampoc no va poder respirar, encara que el genoll de la precarietat al coll no fos tan gràfic ni tan evident. I m'estic criticant a mi mateixa: jo hi era, ho podia haver dit perquè hi pensava, ho pensava»

Concentració a la plaça Major de Vic contra el racisme, aquest dimarts | Steve Cedar

«I can't breathe»: no puc respirar. És el crit de George Floyd, assassinat per un policia a Minneapolis, que ha travessat el món.

El dimarts 2 de juny de 2020 es va convocar una concentració de rebuig a aquest assassinat a Vic, emmarcada dintre les concentracions habituals del CDR i altres entitats.

Reivindicar el «I can't breathe» amb la mascareta posada tenia alguna cosa de poesia visual no intencionada.

Em va semblar bonic, contradictori i insuficient.

Bonic perquè, per una vegada, conflüen lluites i es reclamava obertament una independència no racista. Bonic perquè hi havia gent molt gran i gent molt jove, i això sol ja té un valor important.

Contradictori perquè entre els assistents hi havia algú de l'ANC que havia recolzat obertament la regidora racista de Ripoll.

Contradictori perquè algú molt conegut escridassava algú molt conegut perquè no parlava en català. Costava tant, esperar que acabés de parlar i, a continuació parlar ell, en català? O és que ara voldrem imposar el català com a llengua única, també?

Tant de bo algú hagués parlat també en anglès. I també en amazigh. I també en qualsevol altra llengua parlada a Vic.

Crec que ho tenim malentès, això de parlar en públic com a acte de lideratge i no de servei. Parlem totes, parlem menys! Que cada cantonada sigui un *speak corner*. Que els micros siguin oberts i que es pugui respirar! Parlem per dir el que volem dir, no pel què diran.

Els lideratges corrompen. Quan algú acaba votant algú perquè «parla bé», ja estem venuts...

Em va semblar insuficient perquè es va parlar poc del noi mort. I no es va parlar gens del noi mort al Gurri que encara està desaparegut i que no, tampoc no va poder respirar, encara que el genoll de la precarietat al coll no fos tan gràfic ni tan evident. I m'estic criticant a mi mateixa: jo hi era, ho podia haver dit perquè hi pensava, ho pensava.

Algú, a facebook, ha qualificat la concentració de Vic com a patètica i de *postureo*: doncs no, tampoc. Amb el temps que feia, s'estava més bé a casa, realment. Calia un petit esforç, per ser-hi.

La meva opinió és que la confluència de lluites és positiva i necessària. Malgrat les contradiccions, a Vic va ressonar el *Black lives matter*: les vides negres importen. Totes i cadascuna.

I a mi em semblaria perfecte lligar la concentració d'un altre dimarts amb una altra lluita: la de Nissan, per exemple.

Que la independència sigui motor de canvi, no d'exclusió.